

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟ

Αρ. Φύλλου 176

25 Απριλίου 2014

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Αριθμ. 6271/58175

Επανακαθορισμός των ορίων αιγιαλού και παραλίας στη θέση Παραλία Μεσοχωρίων, Δ.Ε. Στυρέων, Δήμου Καρύστου, Ν. Ευβοίας.

Η ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΜΕΝΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ
ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ - ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις των άρθρων 3, 4 και 5 του Ν. 2971/2001 (Φ.Ε.Κ 285/2001, τ. Α') «περί αιγιαλού και παραλίας και άλλες διατάξεις».

2. Τις διατάξεις του άρθρου 113 του Ν. 3978/2011 (Α' 137) με το οποίο τροποποιήθηκε το άρθρο 5 του Ν. 2971/2001.

3. Τις διατάξεις του Ν. 3200/955 «περί διοικητικής αποκεντρώσεως», όπως αυτές τροποποιήθηκαν και ισχύουν σήμερα με τα Ν.Δ. 532/1970, Β.Δ. 704/1970, Β.Δ. 705/1970, Β.Δ. 192/1972, Π.Δ. 71/1984, Π.Δ. 347/1986, Ν. 2026/1992 και Π.Δ. 97/1993.

4. Τις διατάξεις του Π.Δ. 551/1988 «Οργάνωση Νομαρχιών - Οργάνωση Οικονομικών Υπηρεσιών» (Φ.Ε.Κ 259 τ. Α'), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

5. Τις διατάξεις του Π.Δ. 284/1988 «περί οργανισμού Υπ. Οικονομικών».

6. Τις διατάξεις της παρ. 21 του άρθρου 46 του Ν. 3220/2004 (ΦΕΚ 15 τ. Α' 28-01-2004) «μέτρα αναπτυξιακής και κοινωνικής πολιτικής - αντικειμενοποίηση του φορολογικού ελέγχου και άλλες διατάξεις» δυνάμει των οποίων από 10-04-2004, αρμοδιότητες του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών, οι οποίες ανήκαν ή είχαν μεταβιβαστεί στους Νομάρχες μέχρι την έναρξη λειτουργίας των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων και αφορούν θέματα του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών, που εξαιρέθηκαν από την κατάργηση με τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 39 του Ν. 2218/1994, περιέρχονται στους Γενικούς Γραμματείς Περιφερειών.

7. Τις διατάξεις του Ν. 3852/2010 (Φ.Ε.Κ 87, τ. Α' 7.6.2010) περί «νέας αρχιτεκτονικής της Αυτοδιοίκησης και της Αποκεντρωμένης Διοίκησης - Πρόγραμμα Καλλικράτης» και ιδίως τις διατάξεις της παρ. 1 και 2 του άρθρου 6, τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 280 και τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 283.

8. Το αριθμ. Δ6Α 1022671 ΕΞ 2011/10-02-2011 έγγραφο του Υπ. Οικονομικών, σύμφωνα με το οποίο οι αρμοδιότητες του Υπουργού Οικονομικών, που περιήλθαν στους Γενικούς Γραμματείς των Περιφερειών (του Ν. 2503/1997, τ. Α' 107), σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 21 του άρθρου 46 του Ν. 3220/2004 (τ. Α' 15) και καταγράφονται στην αριθμ. 1063649/790/Α0006/03-08-2004 απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών, ασκούνται, από 01/01/2011, από το Γενικό Γραμματέα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης.

9. Τις διατάξεις του Π.Δ. 138/2010 (Φ.Ε.Κ 231/τ. Α' 27.12.2010) «περί οργανισμού Αποκεντρωμένης Διοίκησης Θεσσαλίας - Στερεάς Ελλάδας».

10. Την από 07/03/2014 έκθεση (1ο πρακτικό) της κατά το άρθρο 3 του Ν. 2971/2001 αρμόδιας Επιτροπής καθορισμού των ορίων του αιγιαλού - παραλίας - παλαιού αιγιαλού, που επανακαθόρισε την οριογραμμή αιγιαλού - παραλίας στην θέση Παραλία Μεσοχωρίων, Δ.Ε. Στυρέων, Δήμου Καρύστου, Ν. Ευβοίας, με ενδιαφερόμενη την Αργυρή Ελευθερίου.

11. Το από Απρίλιο 2010, (ενημέρωση Νοέμβριος 2013), με κλίμακα 1:500 τοπογραφικό διάγραμμα, το οποίο συντάχθηκε από την διπλωματούχο Πολιτικό Μηχανικό Ιωάννας Β. Ζαλακώστα, σε μία (1) πινακίδα, με αριθμ. σχεδίου Τ, που ελέγχθηκε για την ακρίβεια της αποτύπωσης την 28/11/2013 από τον Δημήτρη Προκάκη, διπλωματούχο Αγρονόμο Τοπογράφο Μηχανικό ΠΕ/Δ2, υπάλληλο της Κτηματικής Υπηρεσίας Ν. Ευβοίας και θεωρήθηκε την 29/11/2013 από την Αθηνά Μπούρικα, διπλωματούχο Αγρονόμο Τοπογράφο Μηχανικό ΠΕ/Β1, αν/τρια Προϊσταμένη της ίδιας Υπηρεσίας, όπως ορίζουν οι διατάξεις του άρθρου 4 παρ. 2 του Ν. 2971/2001.

12. Το αριθμ. Φ.119/173070/Σ.2635/07-06-2012 έγγραφο του Γ.Ε.ΕΘ.Α - Γ' Κλάδος/Γ2 - Τ.Ε.Υ., σύμφωνα με το οποίο από πλευράς αρμοδιοτήτων του, όπως αυτές απορρέουν από το άρθρο 17 του Ν. 2971/2001, δεν έχει αντίρρηση για τη συνέχιση της διαδικασίας καθορισμού των ορίων αιγιαλού - παραλίας και τυχόν υπάρχοντος παλαιού αιγιαλού στην εξεταζόμενη θέση.

13. Το αριθμ. Φ121/420/20-03-2014 έγγραφο της Κτηματικής Υπηρεσίας Ν. Ευβοίας, με το οποίο ζητείται η έκδοση της απόφασης, αποφασίζουμε:

Επικυρώνουμε την από 07/03/2014 έκθεση (1ο πρακτικό) της κατά το άρθρο 3 του Ν. 2971/2001 αρμόδιας Επιτροπής καθορισμού των ορίων του αιγιαλού - παραλίας

- παλαιού αιγιαλού, που επανακαθόρισε την οριογραμμή αιγιαλού - παραλίας στην θέση Παραλία Μεσοχωριών, Δ.Ε. Στυρέων, Δήμου Καρύστου, Ν. Ευβοίας, με ενδιαφερόμενη την κ. Αργυρή Ελευθερίου καθώς και το από Απρίλιο 2010, (ενημέρωση Νοέμβριος 2013), με κλίμακα 1:500 τοπογραφικό διάγραμμα, το οποίο συντάχθηκε από την διπλωματούχο Πολιτικό Μηχανικό Ιωάννας Β. Ζαλακώστα, σε μία (1) πινακίδα, με αριθμ. σχεδίου Τ, που ελέγχθηκε για την ακρίβεια της αποτύπωσης την 28/11/2013 από τον Δημήτρη Προκάκη, διπλωματούχο Αγρονόμο Τοπογράφο Μηχανικό ΠΕ/Δ2, υπάλληλο της Κτηματικής Υπηρεσίας Ν. Ευβοίας και θεωρήθηκε την 29/11/2013 από την Αθηνά Μπούρικα, διπλωματούχο Αγρονόμο Τοπογράφο Μηχανικό ΠΕ/Β1, αν/τρια Προϊσταμένη της ίδιας Υπηρεσίας, όπως ορίζουν οι διατάξεις του άρθρου 4 παρ. 2 του Ν. 2971/2001 το οποίο συνοδεύει την Έκθεση της προαναφερόμενης Επιτροπής.

Στο παραπάνω από Απρίλιο 2010, (ενημέρωση Νοέμβριος 2013), τοπογραφικό διάγραμμα η αρμόδια Επιτροπή επανακαθόρισε:

1) Την οριογραμμή του αιγιαλού με κόκκινη συνεχή πολυγωνική γραμμή με στοιχεία 1, 2,, 22, 23, της οποίας οι κορυφές ορίζονται με συντεταγμένες εξαρτημένες από το κρατικό τριγωνομετρικό δίκτυο σε εγκάρσια Μερκατορική Προβολή στο Ελληνικό Γεωδαιτικό Σύστημα Αναφοράς 1987 (Ε.Γ.Σ.Α. '87).

2) Την οριογραμμή της παραλίας με κίτρινη συνεχή πολυγωνική γραμμή με στοιχεία 1', 2',, 22', 23', της οποίας οι κορυφές ορίζονται με συντεταγμένες εξαρτημένες από το κρατικό τριγωνομετρικό δίκτυο σε εγκάρσια Μερκατορική Προβολή στο Ελληνικό Γεωδαιτικό Σύστημα Αναφοράς 1987 (Ε.Γ.Σ.Α. '87).

Η οριογραμμή παραλίας καθορίζεται κατά τρόπο που να απέχει σταθερή απόσταση δέκα (10) μέτρων από την οριογραμμή του αιγιαλού, για να εξυπηρετηθούν οι σκοποί της παρ.2 του άρθρου 1, της παρ. 3 του άρθρου 2 και της παρ. 1 του άρθρου 7 του Ν. 2971/2001.

Αποφαινεται ότι δεν υπάρχει παλαιός αιγιαλός που να τεκμηριώνεται από ενδείξεις του εδάφους και από άλλα αποδεικτικά στοιχεία.

Στη ζώνης παραλίας υπάρχουν κατασκευές (περιφράξεις, κτίσματα, κιόσκια, κλίμακες, πεζούλες, ξηρολιθίες, διαμορφώσεις κ.λπ.) που δεν εξαιρούνται από αυτήν.

Ακυρώνουμε, με την παρούσα, την αριθμ. 1102942/7094/Β0010/20-10-1997 (ΦΕΚ 945/τ. Δ'/05-11-1997) απόφαση του Υπ. Οικονομικών.

Η ισχύς της απόφασης αυτής αρχίζει με τη δημοσίευσή στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Η απόφαση αυτή μαζί με την έκθεση και το διάγραμμα, να δημοσιευθούν στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Λάρισα, 10 Απριλίου 2014

Η Γενική Γραμματέας
Αποκεντρωμένης Διοίκησης
ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΓΕΡΑΚΟΥΔΗ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΥ

ΟΡΙΩΝ ΑΙΓΙΑΛΟΥ - ΠΑΡΑΛΙΑΣ ΚΑΙ ΠΑΛΑΙΟΥ ΑΙΓΙΑΛΟΥ
1ο ΠΡΑΚΤΙΚΟ ΤΗΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗΣ ΤΗΣ 07/03/2014

Στη Χαλκίδα σήμερα 07-03-2014, ημέρα Παρασκευή, Η Επιτροπή καθορισμού ορίων αιγιαλού - παραλίας - παλαιού αιγιαλού, η σύνθεση της οποίας καθορίστηκε

βάσει των διατάξεων του άρθρου 3 του Ν. 2971/2001 «περί αιγιαλού - παραλίας και άλλες διατάξεις» και συγκροτήθηκε με την αριθμ. 24036/ 246400/09-12-2013 απόφαση Γ. Γ. Αποκεντρωμένης Διοίκησης Θεσσαλίας - Στερεάς Ελλάδας, όπως τροποποιήθηκε με την αριθμ. 1763/15380/28-01-2014 όμοια απόφαση, αποτελούμενη από τους:

1. Μπούρικα Αθηνά, διπλ. αγρ. - τοπ. μηχανικό ΠΕ/Β1, αν/τρια Προϊσταμένη Κτηματικής Υπηρεσίας Ν. Ευβοίας, σαν Πρόεδρο,

2. Προκάκη Δημήτρη, διπλ. αγρ. - τοπ. μηχανικό ΠΕ/Δ2, υπάλληλο της Κτηματικής Υπηρεσίας Ν. Ευβοίας, σαν μέλος,

3. Μπαλτά Ελένη, ανθυπασπιστή Λ.Σ., νόμιμη αναπλ/τρια του Λιμενάρχη του Υ.Λ/Χ Αλιβερίου, σαν αναπληρωματικό μέλος, (κωλυομένου του τακτικού μέλους),

4. Αρβανίτη Ιωάννη, πτυχιούχο τοπογράφο μηχανικό ΤΕ/Β, Προϊστάμενο της Υπηρεσίας Δόμησης, του Δήμου Καρύστου, σαν μέλος,

5. Δ/ντή ΠΕΧΩ Αποκεντρωμένης Διοίκησης Θεσσαλίας - Στ. Ελλάδας ή νόμιμο αναπλ/τή (αν και προσκλήθηκε νόμιμα και κατά την αυτοψία και στην παρούσα συνεδρίαση δεν προσήλθε).

Παρουσία και της γραμματέως της Επιτροπής Πουρνή Παναγιώτας, ΠΕ/Δ2 εφοριακών, υπαλλήλου της Κτηματικής Υπηρεσίας Ν. Ευβοίας.

Συνήλθε στα γραφεία της Κτηματικής Υπηρεσίας Ν. Ευβοίας μετά από την αριθμ. Φ.93/2/27-02-2014 πρόσκληση της Προέδρου της, για να γνωμοδοτήσει επί της υπόθεσης επανακαθορισμού των οριογραμμών αιγιαλού - παραλίας στη θέση Παραλία Μεσοχωριών, Δ.Ε. Στυρέων, Δήμου Καρύστου, Ν. Ευβοίας, με ενδιαφερόμενη την Αργυρή Ελευθερίου.

Αφού διαπιστώθηκε απαρτία κατά τις διατάξεις του άρθρου 14 του Ν. 2690/1999, όπως τροποποιήθηκε συμπληρώθηκε και ισχύει, η Πρόεδρος κηρύσσει την έναρξη της συνεδρίασης, αφού η υπόθεση θεωρείται επείγουσα, λόγω παρέλευσης της προθεσμίας της παρ. 3 του άρθρου 5 του Ν. 2971/2001, όπως κρίθηκε ως τέτοια και από τα υπόλοιπα μέλη της Επιτροπής:

Η Επιτροπή αφού έλαβε υπόψη

1. Την από 05-07-2010 αίτηση της Ελευθερίου Αργυρής, με την οποία ζητείται ο επανακαθορισμός των ορίων αιγιαλού - παραλίας, κατ' εφαρμογή των διατάξεων της παρ. 9 του άρθρου 5 του Ν. 2971/2001, επικαλούμενη σφάλμα στον αρχικό καθορισμό, συνυποβάλλοντας προς ενίσχυση των ισχυρισμών της Α/Φ, την από Ιούνιο 2010 μελέτη του ΙΓΜΕ, τοπογραφικό διάγραμμα κλίμ. 1:500, στοιχεία από τον αρχικό καθορισμό (διαγ/τα, απόφαση, ΦΕΚ, Ε.Ε., γνωμοδότηση του ΓΕΝ) και τίτλους ιδιοκτησίας.

2. Τις διατάξεις του Ν. 2971/2001 (ΦΕΚ 285 τ. Α'/19.12.2001) «περί αιγιαλού - παραλίας», όπως τροποποιήθηκε, συμπληρώθηκε και ισχύει καθώς και της αριθμ. 1089532πε/8205πε/Β0010/20-04-2005 κ.υ.α. Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και ΠΕΧΩΔΕ «περί στοιχείων καθορισμού αιγιαλού και παραλίας».

3. Τις διατάξεις του άρθρου 113 του Ν. 3978/2011 (ΦΕΚ 137/τ. Α'/2011), με τις οποίες τροποποιήθηκε το άρθρο 5 του Ν. 2971/2001.

4. Το αριθμ. Φ121/1491/10/30-03-2012 έγγραφο Κτηματικής Υπηρεσίας Ν. Ευβοίας με το οποίο διαβιβάστηκε η υπόθεση προς το ΓΕΕΘΑ, κατ' εφαρμογή της παραπάνω διάταξης.

5. Το αριθμ. Φ119/173070/Σ.2635/07-06-2012 έγγραφο του ΓΕΕΘΑ, το οποίο από πλευράς αρμοδιοτήτων του, όπως αυτές απορρέουν από το άρθρο 17 του Ν. 2971/2001, γνωμοδότησε ότι δεν έχει αντίρρηση για τη συνέπιψη της διαδικασίας καθορισμού των ορίων αιγιαλού - παραλίας και τυχόν υπάρχοντος παλαιού αιγιαλού, στην υπόψη θέση.

6. Την αριθμ. 1102942/7094/Β0010/20-10-1997 (ΦΕΚ 945 τ. Δ'/05-11-1997) απόφαση Υπ. Οικονομικών, περί καθορισμού ορίων αιγιαλού και δημιουργία ζώνης παραλίας στην υπόψη θέση, με την οποία επικυρώθηκαν η από 18-09-1995 Έκθεση της αρμόδιας Επιτροπής και το από έτος 1990 τοπογραφικό διάγραμμα του τοπογράφου μηχανικού Βαγγέλη Σπίθα, σε κλίμακα 1:1000, σε μία (1) πινακίδα, που τη συνοδεύει και η οποία επανεξετάζεται ως προς την ύπαρξη ή μη σφάλματος.

7. Τα στοιχεία που υποβλήθηκαν από την αιτούσα, που κατά τους ισχυρισμούς της αποδεικνύουν την επιφύλαξη σφάλματος στον καθορισμό των ορίων του αιγιαλού, που επικυρώθηκε με την ως άνω απόφαση και ειδικότερα:

α) τις αεροφωτογραφίες φωτοληψίας 1945, 1960, 1971 και 1988, από παρατηρήσεις των οποίων φαίνεται η ίδια συστάδα θάμνων πλάτους πλέον των 10 μ., η οποία δεν έχει επηρεαστεί από την πάροδο των χρόνων, η δε οριογραμμή αιγιαλού ετέθη, μετά την υπόδειξη του ΓΕΝ και επικυρώθηκε σε θέση προς τη χέρσο πίσω από τους θάμνους εκεί που το έδαφος είναι καλλιεργήσιμο (στην Α/Φ 1971 εντός του αιγιαλού φαίνεται σπαρμένη έκταση) και επομένως δεν ελήφθη υπόψη το όριο της φυσικής βλάστησης (προς τη θάλασσα), το οποίο αποτελεί σαφή ένδειξη του ορίου μέχρι του οποίου φθάνουν οι μέγιστες συνήθεις αναβάσεις του κυματισμού και αποτελεί κατά τεκμήριο τη φυσική θέση της οριογραμμής του αιγιαλού (άρθρο 1 παρ. 4 κ.υ.α),

β) την από Ιούνιο 2010 μελέτη του ΙΓΜΕ, η εκπόνηση της οποίας ανατέθηκε από την αιτούσα και για τη σύνταξη της ελήφθησαν υπόψη η κείμενη νομοθεσία Ν. 2971/2001 (άρθρα 1, 2, 5), αεροφωτογραφίες που αναφέρονται σε διαφορετικές χρονικές περιόδους (1945, 1960, 1971, 1988), ορθοφωτοχάρτες 1/5000 του Υπ. Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, ψηφιακοί ορθοφωτοχάρτες και Ψηφιακό Μοντέλο Ανάγλυφου της περιοχής της Κτηματολόγιο Α.Ε., ιζηματολογική και παλυνολογική ανάλυση δειγμάτων που ελήφθησαν από εκσκαφή που πραγματοποιήθηκε στην εξεταζόμενη περιοχή, γεωλογικός χάρτης του ΙΓΜΕ (κλίμ. 1:50.000 - Φ.Χ. Ραφήνα), μετεωρολογικά στοιχεία, τεκτονική και μορφολογία της περιοχής. Από τη μελέτη αυτή προκύπτει ότι:

- η στενή περιοχή μελέτης εμφανίζει ομαλό μορφολογικό ανάγλυφο με μικρή κλίση προς τη θάλασσα και συνίσταται από ιζήματα χερσαίας και αιολικής προέλευσης που είναι μεσόκοκκοι και χονδρόκοκκοι άμμοι και χαλίκια καθώς και από άμμους θινών και άμμους ακτών,

- η μελέτη των Α/Φ διαφόρων χρονολογικών περιόδων καθώς και η ιζηματολογική και γεωτεκτονική εικόνα της περιοχής σε σχέση με την τελευταία επικύρωση της θάλασσας οδηγούν στο συμπέρασμα ότι η γεωμορφολογική εικόνα της περιοχής μελέτης δεν έχει υποστεί μεταβολές από το 1884 μέχρι σήμερα πέραν των μεταβολών που οφείλονται στις ανθρώπινες παρεμβάσεις που έχουν γίνει κατά τα τελευταία 20-30 χρόνια και αφορούν κυρίως τη διαμόρφωση των θινών, με την

ισοπέδωσή τους για την κατασκευή μικρού δρόμου, παρεμβάσεις όμως που δεν έχουν επηρεάσει τη θέση και τη μορφή του αιγιαλού,

- οι μεταβολές της στάθμης της θάλασσας που οφείλονται σε κλιματολογικές συνθήκες δεν επηρεάζουν άμεσα τη θέση του παλαιού αιγιαλού από το έτος 1884 και μετά, διότι αυτή έλαβε τη σημερινή της θέση με μικρές αποκλίσεις πριν από 6.000 χρόνια,

- τα υπολείμματα των θινών προς τα ανάντι του δρόμου δημιουργεί ένα σαφές μορφολογικό στοιχείο διαχωρισμού μεταξύ του παράκτιου περιβάλλοντος αφ' ενός και του ποταμοχερσαίου πεδινού περιβάλλοντος αφ' ετέρου,

- κατά συνέπεια ο παλαιός αιγιαλός από το έτος 1884 και μετά παραμένει αμετάβλητος, βρίσκεται ελαφρώς προς τα κατάντι της γραμμής των θινών και σε καμμία περίπτωση δεν μπορεί να βρίσκεται προς τα ανάντι αυτών (όπως έχει επικυρωθεί με την προσβαλλόμενη απόφαση), διότι τότε η διάβρωση θα τις είχε καταστρέψει και δε θα μπορούσαν να εντοπισθούν σήμερα. Εξάλλου από την ιζηματογενή ανάλυση του δείγματος που ελήφθη κατά την εκσκαφή σε θέση πλησίον της οριογραμμής του αιγιαλού, που έχει επικυρωθεί με την προσβαλλόμενη απόφαση, προκύπτει ότι τα ιζήματα αυτά προέρχονται από τη διάβρωση των αλπικών και μεταλπικών πετρωμάτων που δομούν τη γύρω περιοχή ενώ από την παλυνολογική ανάλυση που έγινε με σκοπό τον προσδιορισμό της ποιοτικής και ποσοτικής σύστασης των βιογενών συστατικών (μικροχλωρίδα) που εγκλείονται στο ιζημα αυτό καθώς και τον προσδιορισμό του περιβάλλοντος απόθεσής τους διαπιστώθηκε μεταξύ άλλων η απουσία ειδών που διαβιούν σε παράκτια ή θαλάσσια περιβάλλοντα γεγονός που φανερώνει ότι το ιζημα αυτό αποτέθηκε σε χερσαίο περιβάλλον,

γ) τίτλους ιδιοκτησίας που ανάγονται στο έτος 1894 με αλληλουχία μέχρι σήμερα, από τους οποίους προκύπτει ότι η ιδιοκτησία της αιτούσας εντοπίζεται στη θέση αυτή με όριο θάλασσα.

8. Την από 31-05-2012 επιτόπιο μετάβαση των μελών της Επιτροπής στην υπόψη θέση, ύστερα από την αριθμ. Φ93/7/30-05-2012 πρόσκληση των μελών της κατά την οποία διαπιστώθηκε ότι το τοπογραφικό διάγραμμα δεν ανταποκρινόταν πλήρως στις απαιτούμενες προδιαγραφές και ζητήθηκε η ενημέρωσή του και η υποβολή του εκ νέου.

9. Το από Απρίλιο 2010 (ενημέρωση Νοέμβριο 2013) τοπογραφικό διάγραμμα, της διπλωματούχου πολιτικού μηχανικού Ιωάννας Ζαλακώστα, με κλίμακα 1:500, σε μια (1) πινακίδα, με αρ. σχ. Τ, που ελέγχθηκε για την ακρίβεια της αποτύπωσης την 28-11-2013 από τον Δημήτρη Προκάκη, διπλ. αγρ. - τοπ. μηχανικό ΠΕ/Δ2, υπάλληλο της Κτηματικής Υπηρεσίας Ν. Ευβοίας και θεωρήθηκε την 29-11-2013 από την Αθηνά Μπούρικα, διπλωματούχο αγρονόμο τοπογράφο μηχανικό ΠΕ/Β1, αν/τρια Προϊσταμένη της ίδιας Υπηρεσίας όπως ορίζουν οι διατάξεις του άρθρου 4 παρ. 2 του Ν. 2971/2001.

10. Την από επιτόπιο μετάβαση των μελών της Επιτροπής, κατά την 28-11-2013, μετά την αριθμ. Φ93/13/26.11.2013 πρόσκληση της Προέδρου της σχηματισθείσα αντίληψη για το πλάτος της βρεχόμενης ζώνης της ξηράς και άλλα συναφή στοιχεία που προβλέπονται από το άρθρο 9 του Ν. 2971/2001 και ειδικότερα:

α) τη γεωμορφολογία του εδάφους:

Η περιοχή μελέτης παραλία Μεσοχωρίων, βρίσκεται στα νοτιοανατολικά παράλια της νήσου Εύβοιας και εκτείνεται προς τα Β. και Β.Α. του όρμου Καραλίδες. Στο μυχό του όρμου Καραλίδες και στο βόρειο τμήμα του αναπτύσσεται αμμώδης παραλία μήκους 230 μ. και νοτιότερα σχηματίζεται κλειστός αμμώδης κόλπος μήκους περίπου 50 μ. Μεταξύ των δύο τμημάτων της αμμώδους παραλίας υπάρχει βραχώδης έκταση, η οποία τη διχοτομεί και τη διαχωρίζει σε δύο παραλίες με διαφορετικό τοπωνύμιο, δηλαδή παραλία Λιμνιώνα και παραλία Τσακαίων.

Ειδικότερα:

i. η μορφολογία της ακτής της εξεταζόμενης περιοχής συνίσταται

- στο βόρειο τμήμα (παραλία Λιμνιώνα) από αποθέσεις αποτελούμενες από παράκτιους σχηματισμούς κυρίως από άμμους χαλίκια (θίνες και άμμοι ακτών), κροκάλες και ακτολίθους (beach rocks). Στο τμήμα αυτό το εύρος της αμμώδους ακτής κυμαίνεται από 25 - 40 μ. περίπου με υψόμετρα αυχένα να κυμαίνονται από 0,70 - 3,90 μ. περίπου. Στο τμήμα αυτό παρατηρείται τουλάχιστον μέχρι το έτος 1988 μια σειρά θινών με φυτοκάλυψη, που αναπτύσσεται παράλληλα με την ακτή, σε απόσταση από την εκβολή του χειμάρρου σε θέση όπου υπερισχύει η δράση του ανέμου. Τμήμα των θινών αυτών σήμερα έχουν καταστραφεί μερικώς ή ολικώς από την ανθρώπινη παρέμβαση, με τη διάνοιξη δρόμου παράλληλου στην ακτή πλην όμως τα υπολείμματα των θινών αυτών δημιουργεί ένα σαφές μορφολογικό στοιχείο διαχωρισμού του παράκτιου περιβάλλοντος. Επιπλέον το γεγονός ότι οι θίνες αυτές υφίστανται με την ίδια μορφή τουλάχιστον για τη χρονική περίοδο 1945-1988 (από παρατηρήσεις σχετικών Α/Φ) είναι αδύνατον η οριογραμμή του αιγιαλού να βρίσκεται προς τα ανάντι αυτών, όπως έχει τεθεί και επικυρωθεί με την απόφαση του πρώτου καθορισμού, διότι η διάβρωση θα τις είχε καταστρέψει και δε θα μπορούσαν να εντοπισθούν σήμερα, όπως αναφέρεται και στη σχετική μελέτη του ΙΓΜΕ,

- στο κεντρικό τμήμα εκβάλλει χείμαρρος, η παρουσία του οποίου είναι καθοριστική για την εξέλιξη και τη μορφολογία της ακτής λόγω της σημαντικής προσφοράς υλικών που προέρχονται από τη διάβρωση των πετρωμάτων της λεκάνης απορροής. Ως εκ τούτου στο τμήμα αυτό το εύρος της αμμώδους ακτής αυξάνει στα 50μ. και πλέον. Παράλληλα η συνεχής τροφοδοσία με γλυκό νερό από το ρέμα δημιουργεί μικρά τέλματα όπου διαβιούν υδρόβιοι οργανισμοί. Η ανθρώπινη παρέμβαση (οικοδομική δραστηριότητα, έργα διευθέτησης διάνοιξη δρόμου κ.λπ.) έχει αλλοιώσει τη μορφολογία του αιγιαλού στο τμήμα αυτό ενώ αυτή παρατηρείται αδιάτακτα στις Α/Φ φωτοληψίας 1945-1971, με το ρέμα να καταλήγει με δέλτα στην ακτή. Τα υψόμετρα στο τμήμα αυτό εξακολουθούν μέχρι σήμερα να είναι χαμηλά,

- στο νότιο τμήμα από βραχώδη πρηνή μεταξύ των οποίων παρεμβάλλεται κλειστός κόλπος (παραλία Τσακαίων), που συνίσταται από άμμους, χαλίκια και κροκάλες, που έχουν προκύψει από την εναπόθεση φερτών υλών ρεμάτων που εκβάλλει σ' αυτήν σε συνδυασμό με την αποσάθρωση - διάβρωση των μητρικών πετρωμάτων, με εύρος 30 μ. και υψόμετρα αυχένα, που φθάνει τα 3,00 μ. Στην περιοχή αυτή υπάρχει οικοδομική δραστηριότητα, διάνοιξη δρόμου που οδηγεί προς Τσακαίους

διαμορφώσεις (πεζούλες, ξηρολιθιές κ.λπ.) που έχουν αλλοιώσει τόσο τη μορφολογία της βραχώδους όσο και της αμμώδους ακτής.

ii. η ευρύτερη περιοχή μελέτης οριοθετείται νότια από το λόφο «Φωλέα» και δυτικά από λοφοσειρά που δημιουργεί το υδρογραφικό δίκτυο, που καταλήγει στην παραλία. Η μορφολογία των συνεχόμενων της ακτής εκτάσεων στο πρώτο και δεύτερο τμήμα, είναι πεδινή με μικρή κλίση προς τη θάλασσα και συνίσταται, σύμφωνα με το γεωλογικό χάρτη ΙΓΜΕ της περιοχής, από αλλουβιακές αποθέσεις από καστανά αργιλικά υλικά και ασύνδετες κροκάλες και λατύπες χαμαρρώδους προέλευσης. Στο τρίτο τμήμα η έκταση είναι λοφώδης, με έδαφος ημιβραχώδες και συνίσταται, σύμφωνα με το γεωλογικό χάρτη, από λεπτό έως μεσο - στρωματώδη μάρμαρα τεφρού χρώματος με συχνές παρεμβολές σχιστολίθων με κύρια χαρακτηριστικά τους Μοσχοβιτικούς, Χλωριτικούς και Χαλαζιακούς Σχιστολίθους. Η όλη περιοχή διέπεται από τις εκτός σχεδίου πολεοδομικές διατάξεις και είναι αραιοδομημένη με χρήση γης τουριστική, Β' κατοικίας και γεωργική.

iii. Το φυσικό όριο βλάστησης συνίσταται από χαμηλή ποώδη και θαμνώδη φυσική βλάστηση καθώς και αραιή δενδρώδη φυσική και τεχνητή βλάστηση,

β) το γεγονός ότι στην περιοχή δεν εντοπίστηκαν παράκτιοι φυσικοί πόροι.

γ) τα πορίσματα από την εκτίμηση των μετεωρολογικών στοιχείων της περιοχής και ειδικότερα από τα ετήσια ανεμολογικά στοιχεία που προέρχονται από μακροχρόνιες παρατηρήσεις της περιόδου 1955-1988 του πλησιέστερου προς την εξεταζόμενη περιοχή μετεωρολογικού σταθμού Κύμης της ΕΜΥ, από τα οποία προκύπτουν ότι οι επικρατούντες άνεμοι στην ευρύτερη περιοχή είναι οι Β με συχνότητα 34,5% και ακολουθούν οι Δ. και οι ΒΔ με συχνότητα 15,40% και 16,9% αντιστοίχως. Η εξεταζόμενη περιοχή είναι εκτεθειμένη σε τομείς πελάγους Βορειοανατολικούς, Ανατολικούς, Νοτιοανατολικούς και Νότιους.

Τα ετήσια ανεμολογικά στοιχεία προερχόμενα από το Μ.Σ. Σκύρου της ΕΜΥ, που βρίσκεται στην περιοχή γένεσης των κυματισμών που προσπίπτουν στην περιοχή και παρέχει αξιόπιστα στοιχεία ακραίων γεγονότων (πηγή: η από Σεπτ. '2006 μελέτη Μ. Φράγκου με θέμα «μικρά λιμενικά έργα παρ. Μεσοχωριών») διαφοροποιούνται κάπως με αυτά του Μ.Σ. Κύμης, με επικρατέστερους τους Β., Β.Α., Β.Δ., με συχνότητα 21,4%, 18,5% και 16,3% αντίστοιχα και μέγιστη ένταση 11Bf (για Β. και Β.Α.), ενώ οι άνεμοι Ν. Ν.Α. και Α. δ/σης έχουν συχνότητα 8,6%, 5,1% και 3,3% και μέγιστη ένταση 10Bf,

δ) η εξεταζόμενη περιοχή, όπως προαναφέρθηκε, βρίσκεται στα βόρεια και εκτείνεται προς τα βορειοανατολικά του όρμου Καραλίδες, ο οποίος είναι ανοιχτός προς τα ανατολικά, το άνοιγμα της εισόδου του είναι ένα περίπου μίλι, η δε προς τα δυτικά εισόδου του είναι μισό μίλι περίπου. Βράχοι πάνω και κάτω από την επιφάνεια της θάλασσας βρίσκονται, κατά διαστήματα, μέχρι 2 περίπου δέκατα του μιλίου ανοιχτά των παραλίων του. Βάθη μικρότερα των 10 μ. βρίσκονται μέχρι ένα περίπου δέκατο του μιλίου ανοιχτά των αμμωδών ακτών, η δε ισοβαθής των 50 μ. βρίσκεται μέχρι 5 δέκατα ανοιχτά τους (Πηγή: Πλοηγός Τ.Δ.). Η μορφολογία του πυθμένα συνίσταται κατά τόπους από βραχώδεις σχηματισμούς, άμμο, πέτρες καθώς και συστάδες φυκιών και τα βάθη του αυξάνουν ομαλά από την ακτογραμμή έως τα -7,00

μ. Τα παλιρροιακά δεδομένα που βασίζονται σε μακροχρόνιες παρατηρήσεις του παλιρροιακού σταθμού Χίου, πλησιέστερου σταθμού στην εξεταζόμενη θέση εμφανίζουν μέσο εύρος παλίρροιας 0,10 μ., μέγιστο εύρος 0,37 μ., ελάχιστο εύρος 0,01 μ. και επάλλαξη 0,97 μ. ενώ στην ευρύτερη περιοχή των νοτιανατολικών ακτών της Εύβοιας και ιδιαίτερα στη θαλάσσια περιοχή του όρμου Καραλίδες, παρατηρείται ένα μόνιμο ρεύμα από βορρά προς νότο, το οποίο διατηρείται τόσο κατά τη χειμερινή όσο και κατά τη θερινή περίοδο.

Σε απόσταση 50 μ. από την ακτή μεταξύ των κορυφών 10-12 του αιγιαλού υφίσταται βραχονησίδα, συνολικής έκτασης 775 τ.μ., η οποία φτάνει σε ύψος 8 μ. πάνω από την επιφάνεια της θάλασσας. Στη θαλάσσια περιοχή μεταξύ ακτής και νησίδας υπάρχουν αρκετοί ύφαλοι,

ε) τον τομέα ανάπτυξης κυματισμού σε σχέση με το μέτωπο της ακτής, ότι δηλαδή πρόκειται για ακτή με μεγάλο ανάπτυγμα πελάγους, που σε συνδυασμό με τα προαναφερθέντα στοιχεία της μορφολογίας του πυθμένα και των ανέμων που την επηρεάζουν να αναμένεται μεγάλη ένταση κυματικού πεδίου,

στ) τη μη ύπαρξη τεχνικών λιμενικών έργων στην περιοχή μελέτης παρά μιας μικρής υποτυπώδους ράμπας στο βόρειο άκρο της ακτής,

ζ) τη μη ύπαρξη εγκεκριμένων χωροταξικών κατευθύνσεων και χρήσεων γης που επηρεάζουν την παράκτια ζώνη,

η) το γεγονός ότι στην περιοχή δεν υφίσταται κτηματολόγιο,

θ) την μη ύπαρξη ευπαθών οικοσυστημάτων και προστατευόμενων περιοχών,

ι) την μη ύπαρξη καταγεγραμμένων δημοσίων κτημάτων, αρμοδιότητας Υπ. Οικονομικών, που βρίσκονται σε άμεση γειτνίαση με την παράκτια ζώνη.

11. Το αριθμ. οικ.9484/12-07-2012 έγγραφο Δήμου Καρύστου, στο οποίο αναφέρει ότι αντιτίθεται σε οποιαδήποτε ενέργεια επανακαθορισμού ορίων αιγιαλού - παραλίας μετά από αίτηση ιδιώτη, χωρίς την προσκόμιση όμως άλλου στοιχείου, που να συνηγορεί στην άποψή του αυτή.

12. Από την επεξεργασία όλων των προαναφερομένων στοιχείων και την αντίληψή μας που σχηματίστηκε κατά τις επιτόπιες αυτοψίες μας καταλήγουμε ομόφωνα ότι έχει επιλοχώσει σφάλμα στον καθορισμό των ορίων αιγιαλού, που επικυρώθηκε με την αριθμ. 1102942/7094/Β0010/20-10-1997 (ΦΕΚ 945/Δ'/05-11-1997) απόφαση Υπ. Οικονομικών και επανακαθορίζουμε ως εξής:

- Στο βόρειο τμήμα τροποποιούμε την αρχική χάραξη (κόκκινη διακεκομμένη στο παρόν διάγραμμα) και θέτουμε την οριογραμμή του αιγιαλού στο προς τη θάλασσα όριο του διανοιγμένου δρόμου (κατάντι) και μέχρι του σημείου, όπου παρατηρήθηκαν κατά την αυτοψία μας διαβρώσεις στο νεοδημιουργηθέν πρανές από την επίδραση του κυματισμού.

- Στο κεντρικό τμήμα δεν τροποποιούμε την αρχική χάραξη, αφού η οριογραμμή αιγιαλού έχει τεθεί στο όριο της αμμώδους ακτής - βλάστησης - δέλτα ρέματος, όπως αυτά αναγνωρίζονται στις εξετασθείσες αεροφωτογραφίες (Α/Φ).

- Στο νότιο τμήμα τροποποιούμε εν μέρει την αρχική χάραξη και θέτουμε την οριογραμμή του αιγιαλού στο όριο μεταξύ της αμμώδους ακτής και της φυσικής βλάστησης όπως αυτό αναγνωρίζεται στις εξετασθείσες Α/Φ.

13. Την αριθμ. 2111/246782/29-11-2012 (ΦΕΚ 707/Δ'/14.12.2012) απόφαση Γ.Γ. Αποκεντρωμένης Διοίκησης Θεσσαλίας - Στερεάς Ελλάδας, με την οποία καθορίστηκαν τα όρια αιγιαλού - παραλίας στη θέση «παραλία Μεσοχωρίου, Δ.Ε. Στυρέων, Ν. Ευβοίας», που αποτελεί όμορη προς Β.Α. περιοχή της εξεταζόμενης καθώς και το διάγραμμα που τη συνοδεύει, βάσει του οποίου έγινε η απαιτούμενη συναρμογή των κορυφών αιγιαλού - παραλίας (1-1').

14. Για τον καθορισμό της οριογραμμής παραλίας η Επιτροπή αφού έλαβε υπόψη τις διατάξεις των άρθρων 1 (παρ. 2), 2 (παρ. 3) και 7 (παρ. 1) του Ν. 2971/2001 και συνεκτιμώντας τα δεδομένα, ότι δηλαδή η περιοχή διέπεται από τις εκτός σχεδίου πολεοδομικές διατάξεις με υποτυπώδη παραλιακή οδό, η οποία δεν εκτείνεται καθ' όλο το μήκος και δεδομένου ότι πρόκειται για πολυσύχναστη παραλία που υποδέχεται πολλούς λουόμενους κατά τη θερινή περίοδο, προτείνει τη δημιουργία ζώνης παραλίας πλάτους δέκα (10) μέτρων, που θεωρείται απαραίτητη για την εξυπηρέτηση της επικοινωνίας ξηράς - θάλασσας και αντίστροφα καθώς και για την εξυπηρέτηση άλλων κοινωφελών σκοπών (έργα υποδομής κ.λπ.).

Ύστερα από τα παραπάνω η Επιτροπή, αποφασίζει:

1) Επανακαθορίζει επί του Απριλίου 2010 (ενημέρωση Νοέμβριος 2013) τοπογραφικού διαγράμματος σε μια πινακίδα (με αρ. σχ. Τ):

α. Την οριογραμμή του αιγιαλού με κόκκινη συνεχή πολυγωνική γραμμή με στοιχεία 1, 2, ..., 22, 23, της οποίας οι κορυφές εξασφαλίζονται με συντεταγμένες εξαρτημένες από το κρατικό τριγωνομετρικό δίκτυο σε Εγκάρσια Μερκατορική Προβολή στο Ελληνικό Γεωδαιτικό Σύστημα Αναφοράς 1987 (ΕΓΣΑ '87).

β. Την οριογραμμή της παραλίας με κίτρινη συνεχή πολυγωνική γραμμή με στοιχεία 1', 2', ..., 22', 23', της οποίας οι κορυφές εξασφαλίζονται με συντεταγμένες από το κρατικό τριγωνομετρικό δίκτυο σε Εγκάρσια Μερκατορική Προβολή στο Ελληνικό Γεωδαιτικό Σύστημα Αναφοράς 1987 (ΕΓΣΑ '87).

Η οριογραμμή παραλίας καθορίζεται κατά τρόπο που να απέχει σταθερή απόσταση δέκα (10) μέτρων από την οριογραμμή του αιγιαλού, για να εξυπηρετηθούν οι σκοποί της παρ. 2 του άρθρου 1, της παρ. 3 του άρθρου 2 και της παρ. 1 του άρθρου 7 του Ν. 2971/2001.

2) Αποφαίνεται ότι δεν υπάρχει παλαιός αιγιαλός, που να τεκμηριώνεται από ενδείξεις του εδάφους και από άλλα αποδεικτικά στοιχεία.

3) Στη ζώνη παραλίας υπάρχουν κατασκευές (περιφράξεις κτίσματα, κιόσκια, κλίμακες, πεζούλες, ξηρολιθίες, διαμορφώσεις κ.λπ.) που δεν εξαιρούνται από αυτήν.

4) Την ακύρωση της αριθμ. 1102942/7094/Β0010/20.10.1997 (ΦΕΚ 945/Δ'/05-11-1997) απόφασης Υπ. Οικονομικών.

Η Επιτροπή

Η Πρόεδρος
ΑΘΗΝΑ ΜΠΟΥΡΙΚΑ

Τα Μέλη
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΡΟΚΑΚΗΣ
ΕΛΕΝΗ ΜΠΑΛΤΑ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ

